

BUURTBEWONERS 2

Openluchtspel in vijf bedrijven

door

HENK STRAALMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BBURTBEWONERS 2** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK STRAALMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Willem-Jan Boerkamp - 45 jaar

Ineke Boerkamp - 42 jaar

Gerrit Assink - 40 jaar

Ria Assink - 40 jaar

Politieagent m/v - 50 jaar

Jan-Willem Boerkamp - (Opa) 88 jaar

Hedwig v.d. Sanden - 40 jaar

David v.d. Sanden - 40 jaar

Francoise v.d. Sanden - 65 jaar

Leo Jansen - 45 jaar

Johnny van Straten - 45 jaar

Frietje Jansema - 40 jaar

Figuranten ongeveer 10 stuks waarvan 2 met een paar regels tekst.

Opmerking: De personen Willem-Jan, Ineke, Gerrit, Ria en Jan-Willem kunnen/mogen dialect praten. De rest spreekt A.B.N. Dit is geen must maar het geeft zeer veel contrast in dit stuk.

EERSTE BEDRIJF

(Opa is de tuin aan het schoffelen)

OPA: Zo, de boel nog even netjes maken. En dan is het gebeurd hier. Ik ga verhuizen. *(Leo op vanuit huis 3)* Dag Leo, druk met de boel aan het inpakken?

LEO: Ja, het meeste is al ingepakt. Willem-Jan en Ineke hebben me geholpen. Ik zal jullie toch wel missen.

OPA: Het kan raar lopen. Zo heb je een vrouw en zo is ze weg.

LEO: Met de noorderzon is ze vertrokken, ze is zo maar weg gegaan. Wie had dat ooit kunnen denken.

OPA: Ja, ik snap er ook niets van. Vertrekken zonder ook maar iets te vertellen.

LEO: Het blijft een mysterie. Alleen wonen buitenaf is ook maar niets.

OPA: Dat klopt. Vorig jaar is mijn Toos overleden. Sinds die tijd sta ik er ook alleen voor. Nee, dat is niets zo buitenaf en ik word ook een dagje ouder.

LEO: De tuin, dat is wat. Wat een werk is dat toch. Daar heb je geen weet van hoeveel werk dat toch is om zoiets te onderhouden.

OPA: Ja, dat is te zien.

LEO: Zeg, ik weet nog steeds niet waar mijn Frietje naar toe is gegaan.

OPA: Zij zal vast wel een heel eind weg zijn.

LEO: Je maakt de tuin keurig schoon, zeg.

OPA: Dat moet ook want er komen zo huizenkijkers.

LEO: Hoe ver ben je eigenlijk met de verkoop?

OPA: Die mensen die straks hier komen, dat zullen waarschijnlijk wel de nieuwe bewoners worden. Hoe is dat met jou dan?

LEO: Hoe bedoel je?

OPA: Of jij je huis al verkocht hebt?

LEO: Ja zeker.

OPA: Oh, en aan wie als ik het vragen mag?

LEO: Dat mag je wel vragen, maar een antwoord krijg je niet.

OPA: Wat nu dan. Waarom doe je daar zo geheimzinnig over?

LEO: Ik heb die nieuwe eigenaar beloofd het niet te vertellen.

OPA: Nou ja, wat maakt het ook uit, ik ga hier toch weg, ik hoef er toch niet naast te wonen.

LEO: Inderdaad.

OPA: Maar Frietje dan? Jullie waren toch getrouwd?

LEO: Tja, als Frietje zich schuil houdt, dan hou ik me ook schuil, als je snapt wat ik bedoel.

OPA: Oh, dan steek je al het geld in je eigen zak.

LEO: Ja, natuurlijk.

OPA: Heb je wat gekocht in het dorp of huur je wat?

LEO: Ik huur wat.

OPA: Dan kun je mooi rentenieren.

LEO: Juist, ik heb al het geld tegen een goed rentepercentage op de bank gezet. Elke maand ontvang ik een x-bedrag.

OPA: Jij bent zo gek nog niet, maar heb je er wel aan gedacht dat de belasting ook nog met jou komt afrekenen?

LEO: Dat zal wel ja. *(Johnny op met sportwagen, wordt achtervolgd door de politie. Politie met zwaailicht)*

OPA: Wat zal Johnny nu weer uitgespookt hebben? Dat is geen frisse jongen.

LEO: Ach, je kent hem toch wel.

OPA: Oh ja, natuurlijk wel. Ik moet eerlijk zeggen, hij heeft mij nog nooit bedonderd, nooit!

LEO: Ach ja, hij heeft zo zijn eigenaardigheden. *(Hedwig, David en Françoise op met auto met open dak)*

DAVID: Kijk, moeder, wat vind je daar nu van? *(ze staan even stil met de auto en bekijken huisje op afstand)*

FRANCOISE: Prachtig, prachtig. Wat een schattig huisje is dat toch. Kijk die ramen, en een mooie deur er tussen. En wat een leuke tuin is dat toch. En een stilte, heerlijk.

HEDWIG: Er zit nog wel een nadeeltje aan dit huis.

FRANCOISE: Wat dan?

HEDWIG: Er ligt te weinig grond om dit boerderijtje. Voor mijn

rijpaarden heb ik grond nodig.

FRANCOISE: Te weinig grond? Weilanden genoeg hier.

HEDWIG: Weilanden genoeg, inderdaad, maar dat hoort niet bij dit boerderijtje.

FRANCOISE: Hoeveel grond ligt erbij dan?

HEDWIG: Duizend vierkante meter, en dat is te weinig voor mijn paarden.

FRANCOISE: Maar dan koop je er toch gewoon een stukje bij, dat doen ze heus wel.

HEDWIG: Zou je denken?

FRANCOISE: Natuurlijk, het wordt toch allemaal minder met die boeren. Ze moeten toch allemaal inkrimpen. Nee, maak je daar maar geen zorgen om. Ik zou dat huis maar kopen als ik jullie was, zo'n kans krijg je nooit weer. *(rijden nu een stukje verder en stappen uit)*

OPA: Zo mensen, jullie konden de weg weer vinden. Dag David. Hoe gaat het?

DAVID: Goed hoor.

OPA: Dag Hedwig. Gaat het ook goed met jou?

HEDWIG: Goed hoor. We hebben moeder ook meegebracht. Ze is toch zo benieuwd hoe het huis eruit ziet.

FRANCOISE: Aangenaam met u kennis te maken. Ik ben Francoise van de Sanden tot Boertange.

OPA: Zo, en ik heet Jan-Willem Boerkamp.

FRANCOISE: Wie bent u? U komt mij zo bekend voor.

LEO: Ik ben Leo Jansen.

FRANCOISE: Aangenaam weer kennis met u te maken, dat is lang geleden zeg.

LEO: Ik ben de buurman van Willem-Jan.

FRANCOISE: Ach, kijk eens aan, de nieuwe buurman van Hedwig en David.

OPA: Nee, dat is niet waar, Leo gaat ook verhuizen.

FRANCOISE: Wat? Ga jij verhuizen, en jouw huis dan, is die ook te koop?

LEO: Nu niet meer. Ik heb hem al verkocht.

FRANCOISE: Och, wat jammer is dat toch. Ik zou hier zo graag willen wonen. Het is hier zo'n leuk stekje. In elk geval wel heel wat mooier dan daarginds, dat autokerkhof.

OPA: Oh, je bedoelt de autosloperij van Johnny. Wat is daar mis mee dan?

FRANCOISE: Wat daar mis mee is? Man, dat is toch horizonvervuiling van de bovenste plank. He, nu heb ik door wie jij bent. Ken je mij niet meer dan?

LEO: Ach, ben jij het! Dat is lang geleden, zeg. *(omhelzen elkaar)* We zaten allebei op de Universiteit. U was mijn favoriete docente!

FRANCOISE: Wat leuk, zeg. Ik had nooit gedacht dat ik jou nog weer eens zou ontmoeten. Dat jij zo'n grote baard laat staan, dat vind ik wel wat eh... minder.

LEO: Zeg, zullen we eens een keer ergens wat gaan eten of zo? Ik heb je nog zoveel te vertellen.

FRANCOISE: Dat doen we. Maar ik ga nu eerst het huis bekijken, want daarvoor ben ik hier gekomen. Zullen we dan maar even binnen gaan kijken?

LEO: Ik ga naar huis, de boel verder inpakken. *(Willem-Jan en Ineke helpen me daarmee. Af naar huis 3)*

OPA: Oh, dan zou ik maar gauw weer naar huis gaan.

WILLEM-JAN: *(op uit huis 3)* Ja, daar komt hij wel aan, hoor. Help je ook nog mee of moeten wij alles alleen inpakken?

LEO: Ja, ja, ik kom al. *(beiden af naar huis 3)*

OPA: Dat was nu mijn zoon. Die helpt Leo bij het verhuizen. Ja, we helpen elkaar hier in de buurt. *(Opa, Francoise, David, Hedwig naar binnen huis 1, stemmen zijn nu te verstaan via microfoon achter de schermen)*

FRANCOISE: Hoe lang heb je hier nu gewoond?

OPA: Achtentachtig jaar.

FRANCOISE: Achtentachtig jaar?

OPA: Ja, ik ben hier geboren.

FRANCOISE: Een pomp? Wat een leuk ding, zeg. Dat je zo'n stuk antiek nog in ere houdt.

OPA: Stuk antiek? Ik gebruik dat ding nog dagelijks.

FRANCOISE: Dagelijks, waarom dat dan?

OPA: Waar moet ik anders het water vandaan halen?

FRANCOISE: Uit de kraan natuurlijk.

OPA: Waar zit die kraan dan?

FRANCOISE: Nee, ik zie nergens een kraan.

OPA: Of dacht je soms dat hier een waterleiding zat?

FRANCOISE: Wat, zit in dit huis geen waterleiding?

OPA: Nee, we hebben hier geen waterleiding.

FRANCOISE: Dat is me ook wat, zeg.

HEDWIG: Moeder, rustig nu maar, we gaan hier toch het een en ander verbouwen. Dat met die waterleiding komt heus wel in orde.
(Johnny komt met vrachtautootje oprijden en houdt stil bij huis 1)

FRANCOISE: En wat is dit hier dan?

HEDWIG: Dit is een stal. Daar stonden vroeger de koeien.

FRANCOISE: Wat, koeien in het huis?

OPA: Ja, natuurlijk, vroeger stond hier vee.

HEDWIG: Och, moeder weet daar niets van, moeder is een echt stadsmens. Van het platteland weet ze niets.

OPA: Hier stonden zeven koeien aan een kant en aan de andere kant was een schot met varkens met daarnaast het paard.

HEDWIG: Kijk moeder, daar stond het paard. Daar in die stal met die balk ervoor. Kijk moeder, dit hele vertrek ga ik geschikt maken voor de stalling van mijn paarden.

JOHNNY: Volk!! Volk!!

DAVID: Hoor ik daar wat?

JOHNNY: Volk!!! Volk!!!!

OPA: Oh, ik zie het al, dat is Johnny. *(Opa, David, Hedwig, Francoise op uit huis 1)*

JOHNNY: Zo, en jij had nog wat in de aanbidding?

OPA: Ik had nog een paar kastjes voor jou.

JOHNNY: Laat maar eens kijken dan. *(Opa met Johnny naar binnen huis 1)*

FRANCOISE: Wat is dat toch voor een man?

DAVID: Dat schijnt een of andere opkoper te zijn.

FRANCOISE: Is die wel betrouwbaar?

HEDWIG: Dat weet je nooit met die handelaren. (*Opa en Johnny dragen kastje naar de auto*)

JOHNNY: Het is wel een leuk kastje, hoor. Het is ook wel oud, maar echt antiek is het niet, hoor.

OPA: Geen echt antiek? Weet jij wel hoe oud dat ding is dan?

JOHNNY: Nee, ik zou het niet weten.

OPA: Hoe kun je dan zeggen dat het geen antiek is? Dit kastje heeft mijn moeder gekregen toen ze van de zondagsschool afging.

JOHNNY: Oké, vijfhonderd euro, maar meer geef ik er niet voor.

OPA: Vooruit dan maar, jij bent ook de beroerdste niet.

JOHNNY: Ja, aan die oude auto's verdienen je ook niet veel meer. Vandaar dat ik ook antiek handel. (*gaan weer huis 1 in*)

HEDWIG: Dat is vast de eigenaar van dat autokerkhof daar.

FRANCOISE: Vast en zeker, echt een type voor zulke zaken. Daar heb je een mooie buurman aan!

DAVID: We hebben een geluk, hij woont daarginds. Hier hebben we er tenminste geen last van. (*Opa en Johnny op met stoel*)

JOHNNY: Momenteel heb ik trammelant met de Hinderwetvergunning.

OPA: Maken ze je het weer moeilijk?

JOHNNY: Je mag niet zomaar meer een auto uit elkaar halen. Alles moet tegenwoordig op beton. Olie mag je niet meer weg laten lopen. Je moet alles opvangen.

OPA: Ach, ze zijn tegenwoordig zo vitterig, zo'n beetje olie, dat droogt toch zo op.

JOHNNY: En met die accu's, dat is tegenwoordig wel helemaal feest. Daar mag je helemaal niets meer mee. Ik snap er niets meer van. (*Opa en Johnny gaan huis 1 weer in*)

HEDWIG: Zie je wel, dat is die autosloper.

FRANCOISE: Gezellig, zeg, zo'n buurtbewoner.

DAVID: SST, daar komen ze weer! (*Opa en Johnny op met stoel*)

OPA: Maar heb je nog wel voldoende inkomsten van die sloperij?

JOHNNY: Het is niet veel meer waard. Als ik alles op een rijtje zet en ik kijk hoeveel ik moet investeren in die sloperij.... Als ik alles volgens de wet moet doen, dan kan ik er maar beter mee stoppen.

OPA: Wat zeg je me daar, wil je stoppen met de sloperij?

JOHNNY: Ja, ik stop met de sloperij en ik ga de zaak verkopen.

OPA: En dan?

JOHNNY: Oh, ik begin met iets heel anders, maar dan kan ik je nog niets over vertellen, dat moet geheim blijven. *(Opa en Johnny gaan huis weer in)*

HEDWIG: Zeg, horen jullie dat? Dat is pas goed nieuws. Johnny stopt met die sloperij.

DAVID: Gelukkig wel, zeg. Dan gaat die rotzooi tenminste de buurt uit.

FRANCOISE: Dan denk ik dat jullie die Johnny mooi kwijt zijn.

OPA: *(schreeuwt naar buiten)* Kunnen jullie even komen helpen met dat bed? Dat ding is zo zwaar. Die kunnen we met twee man nog niet tillen.

DAVID: We helpen wel even een handje. *(David en Hedwig naar binnen, Francoise bekijkt de tuin eens goed. Opa, Johnny, Hedwig en David op met bed)*

OPA: Foei, zo'n oude man nog slepen met zo'n bed.

HEDWIG: Wat hoor ik daar, ga jij de sloperij verkopen?

JOHNNY: Ja.

HEDWIG: Verkoop jij je huis ook dan?

JOHNNY: Ik verkoop alles.

HEDWIG: Alles? Heb jij toevallig nog grond te koop?

JOHNNY: Nee, grond dat heb ik niet te koop.

OPA: Vraag dat maar een keer aan onze Willem-Jan. Misschien wil hij jou wel een stukje grond verkopen. *(bed ligt ondertussen op auto)*

JOHNNY: We hebben binnen al afgerekend, hè!

OPA: Ja, het is goed zo. Ik wens jou veel succes met die meubelen.

JOHNNY: Dan ga ik maar eens weer. *(links af het dorp in)*

HEDWIG: Zo, hij stopt dus met die sloperij. Dat is mooi, maar wat gaat hij dan doen? Inbreken of zo?

OPA: Ik weet het ook niet. Maar ik vind dat hij de laatste tijd wel wat

geheimzinnig bezig is.

DAVID: We zullen wel zien wat hij gaat uitspoken, als wij er maar geen last van hebben.

OPA: Nogmaals, van die man heb je echt geen last, hoor.

HEDWIG: Nou, dan denk ik dat de koop maar gewoon door moet gaan. Wat zegt moeder ervan?

FRANCOISE: Dat lijkt mij een goed plan. Het is hier mooi wonen. Jammer dat het huis hiernaast al verkocht is.

OPA: Ja, ik wist dat ook niet eerder. Dat ding is zo snel verkocht. Ik heb niet eens een koper gezien.

WILLEM-JAN: *(van achter huis 3)* Zo, Leo, hebben we alles?

INEKE: Oh, dit moet ook nog mee of niet soms?

LEO: Ja, laten we dat niet vergeten.

WILLEM-JAN: Zullen we gaan? *(start tractor. Tractor met wagen vol huisraad met achterop Ineke en Leo komt van achter huis 3 op en rijdt over toneel links af het dorp in)*

OPA: Zie je dat, zo gaat dat op het platteland, we helpen elkaar altijd.

DAVID: Een goede buur is beter dan een verre vriend.

OPA: Daar komen ook nog een paar goede burens van ons aan. *(Gerrit en Ria op)* Dit zijn Gerrit en Ria Assink.

GERRIT: Nou, opa, de boel al aan het inpakken?

OPA: De laatste dingen heb ik aan Johnny verkocht. Je kunt ook niet alles meenemen naar het bejaardencentrum. Dit zijn de nieuwe bewoners.

RIA: Oh ja, gaat de koop door? Ik ben er blij van. Kijk, als dat huis hier maar leeg blijft staan, dan weet je ook niet wat je er in krijgt.

GERRIT: Krakkers bijvoorbeeld, dat kan maar zo.

HEDWIG: Wonen jullie hier in de buurt?

RIA: Wij wonen daarginds. Zie je die boerderij daar?

HEDWIG: Ja, die daar met dat rieten dak?

RIA: Ja, die daar.

HEDWIG: Mooie boerderij is dat, zeg.

GERRIT: Gaan jullie drieën hier wonen?

FRANCOISE: Nee, alleen zij.

GERRIT: Of gaat u in dat huis wonen?

RIA: Het schijnt dat die al verkocht is, klopt dat?

OPA: Ja, die is al verkocht, hoor.

RIA: Aan wie dan?

OPA: Dat wil Leo niet vertellen.

DAVID: Zullen wij dan maar eens vertrekken?

FRANCOISE: Dat lijkt mij een goed plan. *(David, Hedwig en Françoise stappen in en rijden weg)*

RIA: Ik kwam eigenlijk voor Ineke.

OPA: Ineke is er niet. Zij is net met de verhuiswagen van Leo vertrokken naar het dorp.

RIA: De plattelandsvrouwen organiseren een dagje uit naar Amsterdam. En ik wou vragen of Ineke ook mee wil.

OPA: Dat zul je haar zelf moeten vragen.

GERRIT: Heb je dat huis goed kunnen verkopen?

OPA: Ja zeker, ik had nooit gedacht dat een dergelijk huisje nog zoveel op kon brengen.

GERRIT: Tegenwoordig zijn de huizen duur.

OPA: Ja, dat komt omdat de rente zo laag is. Ze kunnen zoveel geld van de bank krijgen. Ja, maar reken erop dat er nog wel andere tijden komen. Voor mij komen er ook wel andere tijden.

RIA: Dat denk ik ook wel. Foei, wat zal dat een verandering voor jou zijn.

OPA: Maar ik heb geen andere keus. Ik had hier nog best een paar jaar willen blijven wonen. Toen Toos uit de tijd kwam stond ik er helemaal alleen voor. Nee, zo alleen dat is helemaal niets voor mij. Dat huishoudelijke werk, daar heb ik toch nooit iets van geleerd.

Kijk, die tuin, dat is mijn lust en mijn leven!

GERRIT: Ja, die ligt er netjes bij.

OPA: Op het bejaardencentrum zal wel niet veel te beleven zijn.

RIA: Maar dat valt nog wel mee, hoor. Ze organiseren daar van allerlei dingen.

OPA: Nou ja, we zullen het wel zien. Komen jullie mij nog een keer opzoeken dan?

RIA: Dat doen we zeker wel. *(Gerrit en Ria af, Opa blijft verslagen in de tuin zitten)*

OPA: Aan alles komt een eind, dat houd je niet tegen. Achtentachtig jaar heb ik hier gewoond. Dat mijn Toos ook zo plotseling verdwenen was. Onverwachts een beroerte en dat werd haar fataal. Wat laat ik hier toch een boel herinneringen achter. Maar ja, ik zal wel zien wat het wordt, daar in het dorp achter het glas in een bejaardencentrum, waarschijnlijk het laatste adres voor mij.

EINDE EERSTE BEDRIJF

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto